

[Forsvarsministeren.]

forsvarslovens styrkemål fremtidig skulle kunne fastholdes.“

Den nuværende ordning bygger på de mest moderne principper, også sammenlignet med andre lande. Den i 1969 gennemførte enhedskommando- og fællesværnsordning er både en beredskabsmæssig fordel og medvirker til rimelige rationaliseringer. Jeg har da også med tilfredshed konstateret, at forslagsstillerne alene ønsker styrkemålene ændret, men i øvrigt fuldt ud accepterer den forsvarsreform, der gennemførtes for halvandet år siden. Jeg er selvfølgelig taknemlig, fordi socialdemokratiet dermed deltager i afvisningen af den kritik, der fra forskellige sider er rettet imod den modernisering af forsvaret, der jo også har givet sig en række praktiske udslag i den forløbne tid.

Det hedder i bemærkningerne til socialdemokratiets lovforslag, at det bygger på Danmarks medlemskab af NATO, hvad der kun kan glæde mig. Spørgsmålet er imidlertid, om forslaget lever op til det ansvar, vi har som medlemmer af denne alliance. Hr. Kjeld Olesen har gentagne gange givet udtryk for, at NATO måtte opgive det fremskudte forsvar, og har således bl. a. i den i dette efterår udgivne bog „Forsvaret til debat“ skrevet:

„Med Danmarks placering og størrelse kan vi ikke leve op til et sådant fremskudt forsvar.“

Det socialdemokratiske forslag angives til trøds herfor at tage sit udgangspunkt i den gældende strategi i NATO om den fleksible imødegåelse. Men i denne strategi indgår som bekendt også princippet om det fremskudte forsvar.

I NATO har man siden maj 1970 arbejdet på et studium om 1970ernes forsvar. Dette studium blev forelagt på ministermødet i Bruxelles i sidste uge. I studiet fastholdes strategien om det fremskudte forsvar. Dette fremgår af communicateet fra mødet, hvori det siges:

„Ministrene bekræftede den fortsatte holdbarhed af NATOs strategi om den fleksible imødegåelse, som omfatter fremskudt forsvar, forstærkninger af flankerne og mulighederne for hurtig mobilisering.“

Mener socialdemokratiet, at vi kan overbevise de 14 andre NATO-lande om, at den fremskudte strategi, som de ønsker at opret-

holde i 1970erne, bør opgives? Hvad med atomtærsklen? Kan vi acceptere, at den sænkes som følge af de styrkereduktioner, som andre lande også må være berettiget til at foretage?

Ifølge lovforslaget skal dækningsstyrken omfatte en såkaldt egentlig stående styrke på 7.000 mand samt visse faglige støtteenheder bemandede med værnepligtige. Jeg vil her gerne spørge: vil 7.000 mand være i stand til at forsvare både Jylland og øerne? En militær enhed kan nu engang kun forsvare et vist landområde, så vidt jeg da ved. Har socialdemokratiet planer om, at andre lande skal påtage sig opgaven at udfylde tomrummet?

I den forbindelse henleder jeg opmærksomheden på den udtalelse, der blev fremsat af chefen for NATOs nordregion efter anmodning af forsvarskommissionen — også, har jeg forstået, fra dennes socialdemokratiske medlemmer. General Walker svarede på denne henvendelse fra kommissionen, at det socialdemokratiske forslag er baseret på forkerte præmisser, at det ser bort fra Danmarks forpligtelser over for NATO, og at forslaget i virkeligheden ville gøre det umuligt at forstærke Danmarks forsvar udefra.

For søværnets vedkommende må det undre, ikke mindst på baggrund af, hvad hr. Kjeld Olesen tidligere har givet udtryk for, at styrketallene helt udelades. Hr. Kjeld Olesen sagde ved førstebehandlingen af forslaget til lov om forsvarrets organisation den 21. november 1968 bl. a. (Folketingets Forhandlinger 1968-69, sp. 1801):

„En lov må indeholde et eksakt mål.

Når det gælder søværnet, er blot angivet ca. 60 egentlige orlogsfartøjer; der er altså frit spillerum for typer.“

Jeg vil gerne spørge hr. Kjeld Olesen, om udeladelsen af „ca. 60“ som foreslået ikke giver endnu større spillerum. I hvilken retning ønsker hr. Kjeld Olesen at gå? Skal det være flere eller færre enheder end de ca. 60, der er nævnt i den nuværende lovs styrkemål. I øjeblikket har søværnet ganske konkrete opgaver i Østersøområdet. Skal disse opgaver helt overlades til den vesttyske flåde? Den i bemærkningerne til lovforslaget nævnte overvågningstjeneste kræver i øvrigt varslingsenheder af typer, der kan operere under alle vejrforhold også i Østersøen.

I forbindelse med den foreslåede reduktion